

mand kommer til mig og siger, at han ikke har Andet at indvende mod Lovforslaget, saa skal jeg tale nærmere med ham derom. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rigsdagens Ret ligeoverfor nationale og politiske Spørgsmaal, troer jeg, at jeg tydelig nok udtalte og lagde Vægt paa, at det, man her ikke har Ret til, er, at tage Beslutning i den Henseende, hvorimod den ærede Taler paapegede, at man her kunde forhandle derom, og deri har han Ret. Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at det vilde være underligt, om man ikke kunde udtale sig tillidsfuldt ligeoverfor Regjeringen, saa siger jeg, at dette betyder ikke Meget, naar man ikke ogsaa kan udtale sig mistillidsfuldt; for at Udtalelsen af vor Tillid skal have Noget at betyde, maa der ogsaa være Ret til at udtale sin Mistillid, og vil den ærede Rigsdagsmand ikke indrømme denne Ret, har den første ikke stort at sige, men jeg skal ikke for Diebliffet videre forhandle med den ærede Rigsdagsmand derom. — Den ærede Minister fremsatte en Ytring i sit første Foredrag, hvortil jeg ønsker at give en Oplysning; han sagde, at det lod til, at Nogle af dem, som før havde været imod Loven, nu havde faaet Diet op for, at den indeholdt meget Godt og vilde medføre et Fremskridt i en god Retning, og da jeg paa en saadan Maade har udtalt mig for, at Loven maatte udkomme, at jeg antager den ærede Minister har sigtet til mig som En af dem, der have faaet Diet op for, at Loven er et Gode, skal jeg bemærke, at det kun er, fordi den nuværende § 2 staaer der, at jeg indrømmer dette; vedtagen med den § 2, som er foreslaet af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage), vilde Loven staae for mig som et Onde. Min Stilling i denne Sag har bestandig været og er endnu den samme; troer man, saaledes som Amtsraadet bliver sammensat, at turde lægge den store Myndighed i dets Haand, som her er tiltænkt det, saa er det vist, at man maa ansee Loven for et Gode, men Den, for hvem Sammensætningen ikke er betryggende, kan kun betragte den som et Onde. Jeg skal endnu kun tillade mig en Bemærkning, hvori der dog ikke skal ligge nogensomhelst Behreidelse, idet jeg ved denne Forhandling ønsker at undgaae Alt, som kunde faare

til nogen af Siderne. Jeg har under anden Behandling gjort den Betragtning gjældende, at den store Vigtighed, som det har, hvorledes Amtsraadenes Sammensætning bliver, forøges derved, at Grundloven har givet Udsigt til, at Valgene til Landstinget kunde lægges i deres Haand, men nu er der iaften saavel fra den ærede Indenrigsminister som fra den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds fremkommet Erklæringer om, at de ikke ere tilfredse med den Valgbarhedsrensus, der ligger til Grund for Valgene til Landstinget. Jeg har ikke, mig vitterligt, før hørt dette fremsatte hverken mundtligt eller skriftligt; men naar to for vor hele fremtidige Udvikling saa indflydelsesrige Mænd erklære det, maa det overbevise Alle om, at saasnart vi faae de Amtsraad, hvorom her er Tale, vilde navnlig disse to Mænd, efter deres hele Betragtningssmaade, arbejde hen til at lægge Valgretten til Landstinget over i Amtsraadenes Haand, og den Fare, som jeg har seet deri, at disse ikke blive rigtig sammensatte, viser sig nu langt mere truende end før, idet man da kunde sige, at der vilde hengaae lang Tid, forinden der kunde blive Tale om noget Saadant; den Trøst troer jeg nu ikke, man længer kan have efter de Ytringer, som vi iaften have hørt. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) har optaget Forslaget under Nr. 11, skal det ikke give Anledning til, at jeg siger Meget i den Henseende, thi efterat den høitærede Minister har taget det tilbage, troer jeg ikke, det har nogensomhelst Fare at forbigaae det med Tausshed; det kan staae som en Stemning fra det ærede Medlems Side for, hvad han maatte ansee for det Rette, men det har ingen Betydning for Fleertallet af nærværende Forsamling. Saa villig, som jeg skulde være til at stemme for Forslaget under den Forudsætning, hvorfra jeg gik ud, da jeg ytrede, at jeg vilde stemme derfor, saa meget maa jeg, saaledes som Sagen nu staaer, tilraade det ærede Thing at stemme mod det. Det kan være et Overenskomstpunkt i Fremtiden, men opgive vi det nu, have vi ikke Noget at byde fra vor Side, naar der igjen bliver Tale om en Overenskomst.